

Podziękowania

Realizacja przedsięwzięcia była możliwa dzięki pozyskaniu grantu Narodowego Centrum Nauki *Repozytorium polskich przekładów dramatów Williama Shakespeare'a w XX i XXI wieku: zasoby, strategia i recepcja* (UMO-2017/27/B/HS2/00853).

Gorąco dziękuję Ewie Serafin-Prusator, Wojciechowi Karpińskiemu, Dominikowi Purchale, Marcinowi Wierzchowskiemu oraz całemu Zespołowi Centrum Kompetencji Cyfrowych Uniwersytetu Warszawskiego za wspólną współpracę i ogromne wsparcie podczas realizacji projektu.

Wyrazy wdzięczności kieruję do Marii Dworakowskiej z Instytutu Teatralnego im. Zbigniewa Raszewskiego, która pomogła nam w kwerendach w trudnym czasie epidemii, Ewy Szwagrzyk-Krupy z Państwowego Instytutu Wydawniczego w Warszawie za cierpliwą pomoc w dotarciu do materiałów archiwalnych, jak również Marka Pawelca z Archiwum Uniwersyteckiego Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II, który znalazł to, czego już nie spodziewaliśmy się zobaczyć.

Bardzo dziękuję prof. Magdalenie Heydel i dr Zofii Ziemann z Uniwersytetu Jagiellońskiego za hojne i wielkoduszne podzielenie się materiałami z amerykańskich kwerend. Słowa wdzięczności kieruję też do prof. prof. Kazimierza Brauna i Józefa Opalskiego za błyskawiczne wydobycie szczegółów z otchłani pamięci.

Serdeczne słowa podziękowania należą się również recenzentkom monografii: prof. prof. Marcie Gibińskiej i Joannie Walaszek. Ich wnikliwa, czujna lektura nielitościwie obszernego tekstu ustrzegła przed wieloma błędami i nakierowała na cenne uzupełnienia.

Szczególne podziękowania kieruję do Anny Jaworskiej, która jako współwykonawczyni grantu uczestniczyła we wstępnych kwerendach dotyczących biografii wybranych tłumaczy, oraz do dr. Piotra Szymczaka i Jonathana Baine'a za tłumaczenie skróconych wersji opisów wszystkich XX- i XXI-wiecznych przedsięwzięć przekładowych do angielskiej wersji językowej repozytorium *Polski Szekspir UW*.

Last but not least, jestem niezmiernie wdzięczna Tłumaczom i Spadkobiercom Tłumaczy, którzy podzielili się z nami rodzinnymi archiwami, wiedzą i wspomnieniami o przedsięwzięciach przekładowych z ostatnich dwóch wieków.

Anna Cetera-Włodarczyk